

På första advent
firar vi lite extra i
Vårfrukyrkan. Det
är kyrkorummets
20 års-dag!

s 2

Går den här musiken
att sjunga? Och vad
tycker jag om texten?
Nu provar vi förslag
till nya psalmer.

s 3

Att söka något
större. Att hitta
balans. Kanske
flow. Rebeckas
tankar om tro.

JAG & GUD s 8

För Edvin är kyrkan en
gemenskap som bär.
Som ungdomsledare
vill han ge fler möjlighet
att känna samma sak.

PORTRÄTTET s 4-5

Brännkyrkabladet

Information från Brännkyrka församling

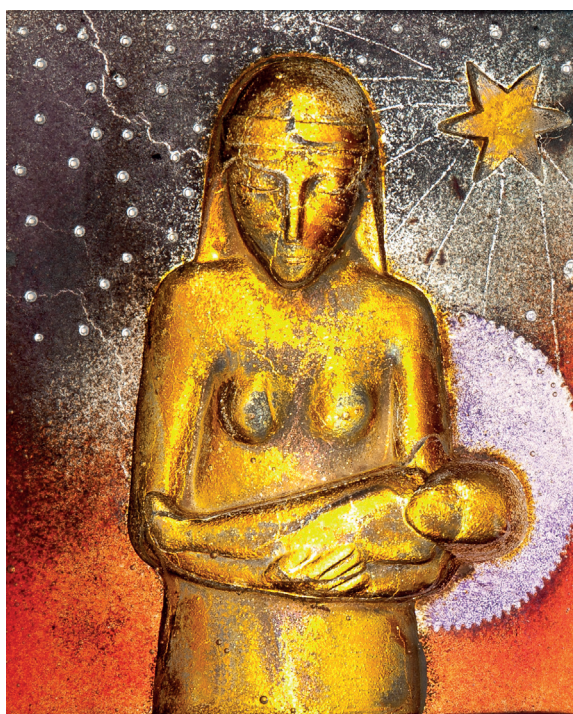
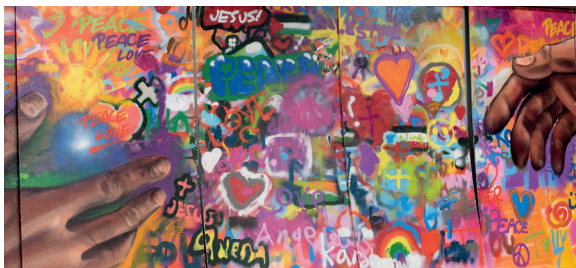
Svenska kyrkan • november 2025

Jag skulle vilja våga tro
att någon har mig kär.
Jag skulle vilja våga tro
att Gud kan vara här.
Jag skulle vilja våga tro
att kärlek är
den makt som ändå världen bär.

Tore Littmarck
Sv ps 344

Skapande verkstad!
Kreativ glädje med hela familjen. s 3

QR-vandring
i Brännkyrka
kyrka.
s 6

Novemberljus

Vi behöver få syn på varandra

Hela golvet är fullt. Hoppande och skuttande och ålande små människor. Med deras viktiga vuxna. Det leks, äts klämmisar, sjungs. Föräldrar ser glada ut och lite trötta. Det finns igenkänning när de ser på varandra. Jag undrar hur många dom egentligen är. Lite svårt att räkna. Vi blir fler och fler och alla måste ju få plats.

Jag går över gården ner i Grottan, den heter så, lokalen under mark. Efter skolan träffas skolbarnen och ungdomarna där, först de yngre och sen de äldre. Det luktar varma mackor och blöta jackor. Det finns bra soffor att krypa upp i och golv med saccosäckar. Vissa saker kan bara sägas bakåtlutad och i skydd. Det som inte handlar om att vara duktig men att få prova tankar, hitta ord för känslor och längtan. Och jag undrar, ifrån hörnet där jag satt mig, om det är för de där provande samtalen som det kommer så många och de stannar så länge. Det är fler konfirmander än på mycket länge.

När jag kommer upp igen, på gården framför kyrkan, möter jag ett gäng på väg in. De har gjort qigong där varje vecka i över tjugo år. Under pandemin flyttade de ut i parken. Det var inte ens en fråga att de inte skulle träffas. Ett par andra är på väg ner

till Fredsgruppens loppis, inlämnade kläder och pryglar ska sorteras och märkas. Jag tror de hållit på i nästan fyrtio år, gjort världen lite bättre och lite rättvisare, genom alla de människor och projekt de stöttat.

På väg in i kyrkan känner jag doften av soppa, karibiska kryddor, berättar husfar. Det fylls på vid borden, några träffar jag varje vecka, andra är helt nya. Men de sitter tillsammans och det finns kaffe också och det skrattas en hel del. Vad är det som får oss människor att inte ge upp utan hålla fast vid att det är bättre att vara tillsammans än vara ensam, tänker jag. Det finns mycket erfarenhet samlad vid de här borden.

När soppan dukas av börjar körbarnen komma. Skorpor och pyssel en stund innan det ska sjungas. Luciasånger hör jag genom väggen. Jag som alltid gråter vid lucia, varje år, nu är det dags igen. De där ljusa ljusbärarna. Det finns inget vackrare. Och när barnen sjunger så pustar föräldrarna, skrollar en stund på telefonen, lutar huvudet mot väggen. Jag hör det behövs lite övertalning efter att kören övat klart, de vill gärna pyssla lite till.

Den här kvällen är det jag som är präst på kvällsgudstjänsten fast det är ungdomarna som har hand om helheten och om mig.

"Du glömde att du ska välsigna också", säger den närmast mig när jag satt mig, och jag reser mig igen. Undrar om det är för att livet får plats och man inte behöver låtsas som jag så gärna är där och andas lättare när jag går hem.

Jag vill att kyrkan ska vara en plats för livet med allt vad det innebär och då behövs både rymd och närhet. Det tycker jag finns när vi möts. Dessutom tror jag att med livet behöver man hjälpas åt. I alla fall jag behöver hjälp. Det kan göra stor skillnad att mötas också ett kort ögonblick. Det ser jag flera gånger under en vecka. Vi upptäcker att vi är inte så ensamma som vi tror. Sen behöver det skrattas mycket. Så mycket som det bara går! Vi människor behöver varandra helt enkelt, alla slags åldrar, erfarenheter och personligheter. Vi blir bättre tillsammans. Men då behöver vi mötas, lite då och då, och få syn på varandra.

Och om någon undrar vad Gud har med det här göra så svarar jag – allt! Det är i mötet med varandra vi får syn på Gud.

Eva-Karin Fackel
KYRKOHERDE

JUBILEUM I VÅRFRUKYRKAN

Var med och fira en 20-åring!

Den första advent i år är det 20 år sedan kyrkorummet Vårfrukyrkan togs i bruk. Äntligen fick Fruängen en riktig kyrka! Nu firar vi det.

Söndagen den 30 november blir det adventsmässa i Vårfrukyrkan med predikan av Torkil Nilson, tidigare kyrkoherde och den som drev byggprojektet. Vid kyrkkaffet berättar han om kyrkans tillkomst och tankarna bakom.

Brännkyrkas dåvarande kyrkoherde Torkil Nilson och biskop Caroline Krook utanför Vårfrukyrkan vid invigningen 27 november 2005.

TIPS!

FREDSGRUPPENS HÖSTBASAR LÖRDAG 15 NOVEMBER

Brännkyrka församlings Fredsgrupp bjuder in till höstbasar. Välkommen och fynda fina second hand-varor: kläder, husgeråd, leksaker, julsaker, hemstickat, med mera. Kaffeservering med hembakt, lotteri.

Öppet 11.00–14.00

Mariasalen, Vårfrukyrkan

Behållningen går till världens behövande, inga mellanhänder.

Hjälp oss att hjälpa!

Så gick det i kyrkovalet

Här i Brännkyrka församling blev valdeltagandet 24,53 procent, en ökning med 1,16. På brännkyrka.org/valresultat finns info om mandatfördelningen i kyrkovalfullmäktige.

Kyrkoval 2025

Svenska kyrkan

Brännkyrka församling

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö
telefon 08-447 11 00 vx

växeln är öppen må–fr 9.00–17.00.

e-post: brannkyrka.info@svenskakyrkan.se

BESÖKSADRESSER

Brännkyrka kyrka och församlingsexpedition
Götalandsv. 189–191, Älvsjö

besökstid må–fr 9.00–11.30, 12.30–15.00

Vårfrukyrkan med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1–7, Fruängen C.

För kontaktuppgifter till alla medarbetare se www.brannkyrka.org

VI FINNS PÅ

facebook

Instagram

Threads

Bluesky

BRÄNNKYRKABLADET

utges av Brännkyrka församling Svenska kyrkan sex gånger per år.

Redaktör: Kari Malmström.

Ansvarig utgivare: Eva-Karin Fackel.

Tryck: Printografen, Halmstad, 2025.

Distribution: Citymail.

Miljömärkt trycksak, lic nr 3041 0146

Garanterat skärmfri tid

Så skrev vi när vi nu till hösten bjöd in till Skapande verkstad – en mötesplats för barn och deras vuxna, där händerna får jobba kreativt, idéerna får flöda fritt och olika tekniker provas. Tydligt fanns ett behov av just en sådan plats att vara på – för vips! så var alla tillfällen fulltecknade.

Upplägget är avgränsade projekt, tre veckoträffar i rad kring samma tema och i samma kyrka, sedan byter verkstaden plats och idé. Vad som skapas varierar, ibland pyssel&knåp, ibland bak&kok, ibland bygg&konstruktion.

Brännkyrkabladet gjorde nedslag en solig oktobereftermiddag i Vårfrukyrkans Evasal. Det ska bakas morotscupcakes med färgglad glasyr. Först fika och lite prat, sedan frenetisk aktivitet.

Tania är pedagog och en av dem som leder träffarna. Hon sätter upp recept på väggen och fördelar ut bunkar, måttsatser och spritsar. Att baka ihop är verkligen en tillsammans-grej, utom kanske för de allra yngsta deltagarna som har en del myror i kroppen. Som tur är finns den avgränsade Livets trädgård strax

utanför Evasalen, dit man kan rymma och springa av sig.

Lisa är här med Edith och Ebbe (han är en av dem som rymt ut). Lisa är glad att ha hittat hit, den Skapande verkstaden är hennes första kontakt med församlingen.

– Det är kul med en gemensam aktivitet tillsammans – innan fredagsmyset! Jag har varit mycket på kyrkans aktiviteter när jag var liten, och har även sett att det finns lågstadie kör här, säger hon.

Erik är här med Nellie och Nicole. Nellie sjunger redan i just lågstadie kören, Tonfiskarna. Såväl pappa som döttrar går loss på mjöl och morötter med liv och lust.

Christel är 12 år och äldst av barnen på verkstaden idag. Hon ler stort:

–Ja, det är kul att skapa något med syskon och mamma.

Hon är här med mamma Deborah och lillasyster Elisabeth – plus lillebror Philip (som också rymt ut och leker). Familjen har varit på Öppna förskolan och är glada att det finns en fortsatt gemenskap.

Sixten har också funnit leken därute roligare än bakandet just för tillfället. Men mamma Emelie delar en bild från förra omgången Skapande verkstad, där riddarutrustning till Medeltidsdagen var temat.

För tanken är att varje tema har en koppling till något som är aktuellt just nu, till exempel en högtid som snart ska komma. Under hösten har verkstaden siktat mot Medeltidsdag och Tacksägelsedag, nyss avslutat Halloween & Allhelgonapyssel och nu stundar julpyssel. Till våren blir det andra teman som nosar på vad som ska hända då.

När det blir dags för glasyr på cupcakesen är även de yngsta deltagarna med. Och det där med skärmfri tid kan kanske diskuteras... Helt skärmfritt blir det aldrig. Föräldrarna plockar upp mobilerna och förevisar både glasyrmästerverk och bagarmästare – såklart!

Kari Malmström

Riddarutrustning.

Halloweenpyssel.

Mer Halloweenpyssel.

FOTO: EMELIE HALLONMARK, KARI MALMSTRÖM, SARA HERRLANDER, TANIA LIDELL

Skapande verkstad våren 2026

Fyra nya teman:

"Noa och Djuren"
"Love is in the air"
"Girlpower!" **"Växtkraft"**

Begränsat antal platser!
 Läs mer och anmäl er här:

PROVSJUNGNING

Läs mer och lyssna här: svenskakyrkan.se/psalmboken/de-nya-psalmforslagen

Psalmboken – kulturbärare med framtidsspaning

Psalmboken är en av Svenska kyrkans be-kännelseskriterier. Viktig. Här samsas mycket gammal musik med moderna melodier. Här samsas månghundraåriga med relativt ny-skrivna poetiska och teologiska tolkningar av den kristna tron.

Den senaste omarbetningen är från 1986, sedan dess har tillägg gjorts, och nu är det dags för en översyn igen. Många av oss har nog i olika nyhetsmedia snappat upp att Svenska kyrkan arbetar med en re-

videring. Från november 2021 till december 2022 lämnades möjlighet att skicka in nya psalmförslag och nära 9500 förslag kom in. 233 av dem har valts ut för provsjungning i församlingarna, och 48 av förslagen ska vi testa skarpt här i Brännkyrka.

Fram till första advent 2026 kommer vi i de flesta söndagliga gudstjänster prov-sjunga en tänkbar ny psalm, och kunna lämna respons i en enkel enkät. Sjung med!

KM

Edvin i (på lilla bilden strax utanför) Grottan, ungdomslokalen som ligger i Vårfrukyrkans källare.

Han vill ge vidare

Edvin Engdahl är 19 år och ungdomsledare i Brännkyrka församling – en av många som konfirmerats här och valt att stanna kvar som aktiv i verksamheten. Hans drivkraft är att nya konfirmander ska få en lika god känsla som han själv har upplevt. Och det är utvecklande, menar han, man växer med uppgiften. Han är både glad och stolt – och lite förvånad – över att ha tilldelats Stockholms stifts ungdomsledarstipendium år 2025.

En alldeles vanlig torsdag i början av oktober ägde en högtidlighet rum i Andreaskyrkan på Södermalm. Årets ungdomsledarstipendium delades ut av domprost Jonas Eek. Mottagare var alltså Edvin från Brännkyrka församling. "Edvin är en stabil och trygg ideell medarbetare i Brännkyrka församling vars lugn och förtroendeingivande sätt gör ho-

nom till en förebild för både stora och små. Med stor integritet och förmåga att sätta gränser både för sig själv och andra bidrar han alltid till en trygg och positiv stämning på läger, ungdomskvällar och event."

Så löd motiveringen som Brännkyrkas ungdom&konfa-team (utan Edvins vetskap) skickat in till stiftet. Känner han igen sig?

– Ja, faktiskt! Jag tycker att beskrivningen stämmer.

Edvin ler lite försiktigt och fortsätter: – Det känns bra! Jag har blivit hyllad både av vänner i kyrkan och utanför och av familj. Först kändes det inte jättestort för jag fattade inte riktigt vad det handlade om. På själva utdelningen kändes det ganska mäktigt.

Förutom en penningssumma fick han

under ceremoniella former ta emot en skål med ett och ett halvt kilo godis.

– Det har jag delat med mig av!

Vi träffas i Grottan, ungdomslokalen i Vårfrukyrkan. Här tillbringar Edvin de flesta onsdagskvällar på församlingens ungdomskväll. Då hänger aktiva ledare av alla möjliga årgångar tillsammans med konfirmander, personal och en och annan före detta ledare som tittar in på besök. Den här gemenskapen är guld värd, tycker Edvin:

– För mig känns den som kyrkans huvuduppgift. Gudstjänsterna ser jag som en lugnande stund. Jag har fortfarande aldrig trott eller börjat tro... på Gud, och har heller ingen närstående som har en tro... Men jag tror på den här gemenskapen!

FOTO: EVA-KARIN FACKEL

Stipendium, diplom och ett och ett halvt kilo godis fick Edvin ta emot.

Krångligare behöver det inte vara, något som åtskilliga konfirmander kan vittna om. Här lär vi oss om kristen tro men erbjudandet är alltid utan krav på egen bekännelse.

När han själv blev konfirmand var han inte vidare sugen. Storebrorsan var en i ett kompisgäng som konfade, själv kände han ingen som skulle. Men det fanns en familjetradition och hans pappa ville att han åtminstone skulle testa.

– På första träffen kände jag i alla fall igen några, så jag fortsatte. Men jag fick inte vara så mycket i kyrkan sedan utan satt mest på zoom med folk jag inte kände i små rutor. Det var inte så kul, säger han.

För när Edvin gick i åttan, och blev konfirmand, kom Coronapandemin. Från skolan minns han onlinelektioner och nolltolerans vid snuva. Konfirmationstiden blev också annorlunda. Det var många inställda fysiska möten. Men det blev möjligt att genomföra sommarlägret 2021. Och det var där som Edvin

FOTO: HÅKAN FLANK

På en vägghylla i Grottan. I lokalen finns gott om sådant som ungdomarna skapat, skrivit och målat.

fastnade. Den här känslan skulle flera få!

– När jag började som ledare var det mest kul med läger men blev mer och mer att få en tydligare roll som förebild, säger han.

Nu har det gått några år. Edvin har varit med på ett antal läger och 2026 ligger både skidkonfan på sportlovet och ett av junilägren i pipeline.

Ändå kan han vara på väg att trappa ner. Han beskriver sig som en tydlig steg-människa.

– Jag kände faktiskt lite tvek kring att fortsätta som ledare det här året. Jag är snart 20 år och känner mig inte riktigt som en ungdomsledare längre... eller kanske snarare, som en ungdom längre. Det känns för mig som det börjar bli dags att gå vidare, säger han.

Ett steg han tydligt upplevt är det från högstadiet till gymnasiet. Från Johan Skytte i Älvsjö till Östra gymnasiet i Skogås. Där läste han teknikprogrammet, inriktning info- och medieteknik, och tog studenten i våras.

Just nu tar han paus, inför nästa steg. Jobbar lite på Laserdome, bland annat med att hjälpa till vid barnkalas. Han spontansökte jobbet och lämnade sitt cv.

– De hade inte hört talas om ungdomsledare i Svenska kyrkan, men det visade sig vara en bra merit!

Nästa steg blir nog studier. Kanske i Stockholm, kanske i en annan stad.

– Det är en dröm eller ett steg att flytta hemifrån, och att plugga med något som sedan kan ge ett jobb som är kul och intressant. Jag vill hålla på med händerna, skapa och bygga något men med människor, säger han. Jag har märkt att det blir tråkigt att bara sitta vid en skärm.

FOTO: EVA-KARIN FACKEL

Farfar, pappa och nästan hela ungdom&konfa-teamet var med vid stipendieutdelningen – alla lika glada!

Gemenskapen i kyrkan återkommer vi till. När Edvin kom hit en gång kände han knappt någon. Nu har kyrkan blivit en ganska stor del av livet. Han beskriver kontaktvävar, hur någon känner någon, hur man lär känna andra – hur nya kompisar några år senare blir gymnasiekonfirmander här i Brännkyrka.

– Man träffar mycket folk såklart. Det börjar med den egna gruppen men sedan växer det. Jag utesluter inte att vissa härifrån kommer att vara mina vänner också om 20 år, säger han.

Vad är det viktiga med att vara ledare?

Edvin ler och tar kanske tillflykt till lite jargong:

– Först och främst: de ska följa det vi planerat!

Skratt.

– Det handlar om att ge dem nya tankar, nya perspektiv...

Kan han beskriva en bra ledarupplevelse?

– Ja, från sommarlägret nu i somras, säger Edvin. Jag fick i uppdrag att hålla i ett pass som skulle vara en vandring genom Gamla Testamentet.

Inför 30 konfirmander och fem ledarkolleger...

– Jag var väldigt nervös i början, trodde det inte skulle gå bra, men hittade bra vägar, bra stationer, jag tog rollen som Moses som skulle leda folket till deras förlovade land, fortsätter han. Jag hade ju manuset... och efter första repliken kände jag att "det här kommer att gå!". Efter det var jag Moses för gruppen hela den kvällen.

Kari Malmström

FOTO: LOVISA OSCARSON

Digital vandring bland votivskepp, medeltida nischer och väggmålningar

Brännkyrka kyrka bjuder på en historia värd att berätta.

Brännkyrka kyrka har varit en landsbygdskyrka, men inte för den sakens skull obetydlig. Den ligger vid den "historiska E4:an", Götalandsvägen, och området kring Brännkyrka kyrka var strategiskt mycket viktigt. En knutpunkt både på land och genom dalgångarnas vattendrag. Den danska hären hade sin uppmarsch till Slaget vid Brännkyrka via Magelungsån som sträckte sig ut i Östersjön. Enligt sägnen tågade också Gustav Vasa in i Stockholm den här vägen.

– Många museer och kyrkogårdar har vandringar där man får information i mobilen via QR-koder. Det ville vi testa här, berättar Raimond Molander, församlingsstrateg och initiativtagare till församlingens nya kulturhistoriska vandring.

En äldre skrift i vykortsformat beskriver Brännkyrka kyrka. I den nämns ett antal historiska föremål, motiv och lämningar. Bland dessa

har hittills elva valts ut, exempelvis Kyrksjön och Göta landsväg för att sätta Brännkyrka kyrka i ett historiskt och geografiskt sammanhang.

– Ja, vi har prioriterat några punkter i vårt kulturarv, men även tagit med något så sentida som altartavlan 'Livsresan' skapad av glaskonstnären Bertil Vallien, berättar Raimond.

Och det finns mer att berätta. Den kulturhistoriska berättelsen blir än mer viktig när Älvsjö förändras. Delar av QR-vandringen kommer så småningom också att kompletteras med rörlig bild.

Tidigare medarbetaren Zeldi Nahrendorf, som har ett historiskt intresse och bra berättarröst, har redigerat och läst in texterna kopplade till de olika positionerna i vandringen.

Ett smakprov från vandringen kan du få om du skannar QR-koden här bredvid.

Välkommen till Brännkyrka kyrka för att ta del av resten!

Stefan Jämtbäck

KONSERT

Hör när glaset sjunger!

Kören Täby Toner med dirigent Jan Risberg gästar oss söndagen den 16 november med konserten "The Colour of the Glass" – en hyllningskonsert till glaskonstnären Bertil Vallien, upphovsman till Brännkyrka kyrkas altartavla.

Det blir en spännande mix av körsång och förinspelat ljud. Ett stycke är ett samspel mellan att spela på glas med fingrarna, att fånga ljudet med röster som skickar vidare till andra glas som fångar det. Vi får också höra "Stars", där kören sjunger och samtidigt spelar på glas. Temat är kort sagt – glas!

– Bertil Vallien är en världskonstnär och mästare som satt sin prägel på

svensk glasindustri, säger dirigenten Jan Risberg. Det finns så många färger om man tittar genom glas.

Färger, som kan översättas till ljud, musik...

Jan Risberg kommer själv från Glasriket i Småland och har ända sedan ungdomen räknat Bertil Vallien bland sina vänner. Jan gjorde musik, Bertil glas. Ibland blev det gemensamma projekt, som att spela på en glasbåt. Nu hyllar Jan sin vän med en konsertserie, som avslutas senare i höst på Craft Arena i Kosta där några av landets främsta musiker och sångare deltar.

Han kontaktade Brännkyrka församling eftersom altartavlan finns just här. Vi kunde med glädje tacka ja till gästerna.

Ja, hur låter glasets färg? Hur ser en sprödd ton ut i ett prisma? Ingen vet. Här får vi en tolkning av sammansmältningen. I programmet smyger sig också in lite jazz, lite blues och en specialare av Lars Gullin, avslöjar Jan Risberg. **KM**

BRÄNNKYRKA KYRKA

söndag 16 november 16.00

"The colour of the glass"
– en hyllningskonsert till Bertil Vallien
Täby Toner under ledning av Jan Risberg
Fri entré, kollekt

TIPS!

Prova Zazen KRISTEN DJUPMEDITATION

Vi inleder med meditativa rörelseövningar, läser en bibeltext och blir stilla i tystnad och kontemplation. Man kan sitta på stol, meditationspall eller meditationskudde. Vi sitter i två pass med Kinhin, meditativ gång, emellan.

Brännkyrka kyrka 19.00–20.30

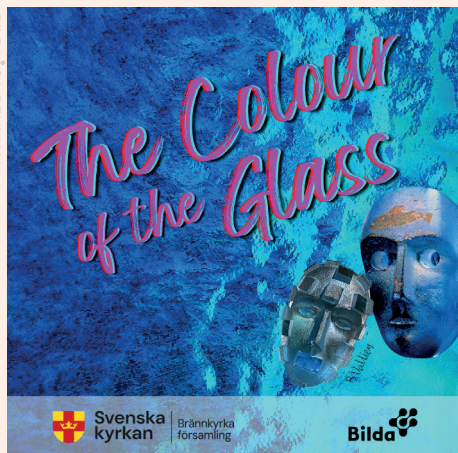
11 november, 25 november och 9 december.
Ingen föranmälan. **OBS! Inget insläpp efter 19.00.**

PÅ NYA JOBB

Välkomna!

Peter Nygren är ny diakon i församlingen och Hanna Sundén ny präst. Peter har sitt huvudsakliga arbetsfält i verksamheten som riktar sig till vuxna, och har snabbt blivit ett bekant ansikte vid sopplunchen i Vårfrukyrkan, bland mycket annat. Hanna har sin verksamhetshemvist i barn&familjeteamet, och vi möter henne till exempel i gudstjänster med små och stora samt på öppna förskolan. Ungdom&konfateamet förstärks nu under hösten med Stefan Rickard som församlingsassistent på deltid med trolig förlängning till våren. **KM**

BILD: ÅSA RENMAN

Brännkyrka krysset

Nu är vintermörkret över oss – reflexänglarna hjälper oss att synas. Alla vinner två!

KORSORDSKONSTRUKTÖR: CARINA ÅGREN

KORS-ORDS-KUNGEN 2025	SÅ KAN MAN TILLTALAS	▼	KOMMER NÄST PÅ TUR	KORT FÖR HELGON	▼	SLUMPAS BORT	←
VASS I SLÄTTER				GRENAR UT SIG			
▼				▼	BUSKE		FINNS INGEN ANNAN
					JUGO-SLAVISK KOMMUNIST		
FYLLER 20 ÅR		BRUKADE HORNET					
		BARN-KRUBBA					
LÄGGA RABARBER PÅ	▼	▼				▼	
▼		LEJONGAP			HELIGT LÖFTE		
		KÄND SUNDHAGE			LADES I PANNAN		
SNURRADE MER FÖRR			FIXA KÄFFE-BONAN				
			PROFE-TIOR				
MIDDAGS-REST				GER OSS SENASTE NYTT		SKOGS-KATTEN	GE SITT BIFALL
							KALL EPOK
							KAN MAN DRICKA
SLÄPPTE UT LUFT					↩		▼
							RESIDERA OCH HUSERA
SLAGEN		RINNER FRAM		SARA PERSSON	FUL VANA		▼
		KAN UTROPAS			KRUBBA		MÄTER LITEN STRÄCKA
							ANING
▼			LITEN SKVÄTT				SKA VI PROV-SJUNGA
							▼
TREVLIG LÖSNING!	↩						↩
GROVT GRUS	▼	SÄTTER MENSA HÖGT	HAR MÅNGA KANALER	KLÄCKTE UR SIG	FÖRE DETTA	SVRESATT SIG	▼
						KAN VARA BÅDE HÖG OCH LÅG	MÄTER LITEN STRÄCKA
▼						OSANNING	ANING
						PÅ GRUND AV	SKA VI PROV-SJUNGA
							▼
HAR DET KANSKE FÖRE BRÖLLOP	DIGITAL I BRÄNN-KYRKA				GER VIND I HÄRET	SPELAS UPP	1 GÅ UR TIDEN
							PÅ DET STÄLLET
						KAN VARA MENINGS-FULLA	
						KAN LÅGA IBLAND	
						GAMMALT LÅNGP-MÄTT	KALASAS PÅ
						INLEDER KYRKOÄRET	I LÖV-SKOG
							▼
						PRYGLAR	
						I BÅDE NORD OCH SYD	BO ANDERS-SON
						SÖVDE FÖRR	FIRAD
							GRÖNT PÅ KOPPAR
						BÄR INDISKA	
							RYSSJA
							SJÖFÅGEL
						TURKIETS TOPP-DOMÄN	↩
						FÅ FÄRG UTAN SOL	↩

Vinn skyddsänglar – till dig själv eller någon du bryr dig om! Skicka in båda meningarna i de grå rutorna senast 30 november till FRISVAR, Brännkyrka församling Svenska kyrkan, 2048 5625, 125 22 Älvsjö.
Våra kyrkorum är öppna varje dag mellan 9.00 och 16.00, där kan du hämta gratis vykort att skicka.
Glöm inte att ange namn och adress!

Tack till dig som är medlem i Svenska kyrkan! Du är viktig.

Din medlemsavgift gör det möjligt för oss att:

- Ge stöd och hjälp i enskilda samtal, familjerådgivning och grupper för sörjande.
- Bedriva uppsökande diakoni och ha närvaro ute i samhället.
- Bjuda in till kvalificerad och uppskattad kyrkomusik, utan entréavgift.
- Sköta om och hålla öppna två vackra och rofyllda kyrkorum.
- Bjuda in till gemenskap, samtal och fördjupning för alla åldrar.
- Högtidlighålla stora ögonblick i alla livets skeden. ... och mycket mer.

Vill du gå med i Svenska kyrkan är det enkelt.

Gå in på vår hemsida brannkyrka.org – klicka på "Bli medlem" längst upp till höger och följ instruktionerna.

LJUSMANIFESTATION
Sprid ljus i mörkret

Brännkyrka församling bjuder in till en ljusmanifestation för hopp, kraft och framtidstro!

ÄLVSJÖ TORG
FÖRSTA ADVENT
SÖNDAG 30
NOVEMBER 17.00.

FOTO: FREDRIK BENGTSSON/IKON

Brännkyrka-bladet delas ut till alla hushåll i församlingen, även till dem som undanbett sig reklam. Detta för att vi inte ska missa någon som verkligen vill ha tidningen. Den delas alltså ut även till icke-medlemmar. Skulle du vara en av dem som inte är intresserad – bli inte arg på oss för att du ändå fått tidningen. Lägg den bara i pappersåtervinningen! Tack för visad förståelse.

Svenska kyrkan

Brännkyrka församling

Box 64, 125 22 Älvsjö

Jag längtar alltid efter flowet

Vänster vid korsningen. Farten i backen. Solen i ögonen över Årsta-bron. Vinden som nu såhär i höstlufften börjat bita i kinderna. Jag älskar att cykla! Den här sommaren har jag dessutom hyrt en elcykel vilket gjort att jag susat fram på Stockholms gator i en hisnande fart. Wihuu!

Det ger mig konstigt nog ett lugn. Kanske inte farten i sig, men det är en paus i huvudet. Jag lyssnar inte på musik (som jag alltid annars gör), jag slipper trängseln på tunnelbanan och jag hinner cykla av mig ångesten från punkt A innan jag nått punkt B. Perfekt. Luften är fri. Det går att andas.

Vad är att tro? Den frågan kommer ofta till mig. Nyligen (eller okej i somras) diskuterade jag det med en vän. Det var en varm julkväll.

Min vän går en kurs i kreativitet där de pratar mycket om andlighet. Hon har aldrig känt sig särskilt andlig, snarare "absolut oandlig" som hon själv uttryckte det. Jag påminde försiktigt om att hon mediterar varje dag (ja, det är ju sant). Jag påminde om att hon yogat så mycket att hon utbildat sig till yogainstruktör (också sant). Jag tog mig även friheten att påstå att hon är en sökare i jakten på inre frid. Den där balansen som så många letar efter.

Vi satt där på min balkong i tidiga sommarkvällen och hon frågade mig om vad Gud är för mig. Efter att ha funderat en lång stund svarade jag: Balans.

Jag känner Gud när jag hållit andan under vattnet och plötsligt kommer upp till ytan igen. När jag kan andas. När jag kan öva sång eller piano i flera timmar utan att märka att tiden gått. När jag är i flow.

Rebecka Dellskog

MUSIKPEDAGOG

Men sedan ändrade jag mig plötsligt. För jag är inte så ofta i flow. Ofta tvingar jag mig till pianopallen, eller till att göra mina röstövningar. Idag igen. Och nästa dag. Missförstå mig rätt, jag älskar att få hålla på med den musik som jag älskar, men när det blir vardag är det liksom inte alltid så lätt eller jätteroligt hela tiden. Men jag längtar alltid efter flowet. Och så tror jag det kan vara lite med att tro också.

Vad kom jag fram till den där sommarkvällen egentligen? Jag vet egentligen inte riktigt. Mer än att för mig handlar tro om att ständigt söka efter något större. Och att leta efter balans. Tro är inte statiskt.

Men på en sak är jag säker. Gud är kärlek. Och kärleken är något vi kan välja varje dag. Som en kompass, en riktning. Sen går man fel ibland (rätt ofta faktiskt) och får cykla på slingriga och svårkörd väg. Ibland är cykeln dessutom trasig eller får punka vilket är skitjobbigt, men den slutar i alla fall inte rulla. Och under tiden finns det någon som aldrig överger eller slutar att tro på oss.

Både du och jag har den bästa hejarklack vi kan tänka oss.

ODR SAMHÄLLSINFORMATION

Brännkyrka-bladet • november 2025